

## Tidsfobi

Mannen från NASA stoppade mig och sa att tiden går långsammare om man går baklänges. Jag tackade för tipset och vände mig om och började backa. Jag såg inte vart jag gick utan krockade med en kvinna som började svära åt mig på ett språk jag inte förstod. Hon vägrade att vara tyst så jag tog av mig ena strumpan och stoppade i munnen på henne. Hon log och gav mig en kram och gick sedan snabbt därifrån. Marken var kall och jag började frysa om min bara fot. Jag ångrade verkligen att jag hade lämnat mina skor hemma. Jag började hoppa på ett ben i riktning mot närmsta skoaffär. Tyvärr valde jag fel ben, jag hoppade med min nakna fot som gång på gång slog mot den kalla marken medan min strumpbeklädda fot tryggt hängde i luften. Jag valde därför att byta fot. Mannen från NASA hade en laser jag kunde låna. Jag skar (Jag är inte helt säker på om "skar" är rätt ord men det är ändå det ordet jag har valt att använda) av mig fötterna och bytte plats på dem. När jag var klar så kände jag så mycket smärta att jag svimmade. Sedan minns jag ingenting fören jag vaknade upp i ambulansen. Som tur var åkte jag baklänges i ambulansen så jag tjäna in den tiden som jag var medvetslös eftersom tiden går långsammare när man rör sig baklänges. På sjukhuset sa de till mig att jag var en idiot och så bytte de tillbaka mina fötter och gav mig en ny strumpa och skickade hem mig. Mannen från NASA och kvinnan med strumpan i munnen stod och väntade på mig utanför sjukhuset, de hade varit och gift sig. Jag gratulerade dem och de skjutsade hem mig innan de åkte iväg på sin smekmånad. De berättade att de skulle till Mogadishu där de skulle ligga och smeka varandra i en hel månad. Jag blev väldigt avundsjuk och när jag kom hem så söp jag skallen av mig.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Refused med Poeter.se id #1408 innehar upphovsrätten